

WIADOMOŚCI PARAFJALNE

RZESZOWSKIE

ODEZWA!

Parafjanie rzeszowscy!

Rok rocznie odbywał się festyn na dochód restauracji kościoła parafjalnego. W tym roku zwołany Komitet odstąpił od tego zwyczaju, a natomiast postanowił uprosić z łona swego osoby, któreby w miesiącu czerwcu i październiku obeszły całą parafję i zebrały we wszystkich domach dobrowolne ofiary. Kierował się Komitet dwoma względami: pierwszym, że festyny potrzebują wielkiej pracy, a mało przynoszą dochodu i drugim, że do restauracji kościoła, a dzisiaj do sprawienia nowych dzwonów powinien się przyczynić każdy katolik według możliwości. Dawniej budowali kościoły i restaurowali je bogacze, dzisiaj i biedota rzuca chętnie grosz dla chwały Bożej.

Oby więc wysłannicy Komitetu znaleźli życzliwe poparcie u wszystkich parafjan rzeszowskich a chwała, gdy się ukończy kiedyś restauracja, spocznie na nas wszystkich, którzy choć w ciężkich czasach, a jednak potrafiliśmy przywrócić kościołowi parafjalnemu dawną świetność!

Rzeszów, w maju 1929.

Ks. Michał Tokarski
proboszcz.

KALENDARZYK MIESIĘCZNY.

Niedziele w czerwcu. Dnia 2-go przypada niedziela w oktawie Bożego Ciała. Ewangelja zachęca nas do częstej komunji św. Wielką ucztę

codziennie sprawia nam P. Jezus przez komunję św. Każdy jest zaproszony, nie wszyscy jednak chcą, są nawet tacy, którzy jeszcze w tym roku nie byli do komunji św. Módlmy się za nich i naszą pobożną komunją św. prześlągajmy Boga za ich lenistwo duchowe.

Dnia 9-tego przypada trzecia niedziela po Zielonych Świątkach. Ewangelja przypomina nam nieskończone miłosierdzie P. Jezusa względem grzeszników. P. Jezus tak ich miłuje, że niejako zapominając o najlepszych spieszy za nimi, jak dobry pasterz za zbłąkaną owieczką, a gdy ją znajdzie, to tuli do serca swego i cieszy się z aniołami. Któreż serce może być tak twarde, żeby się nie rozczuliło tklivością Chrystusową? Chodźmy! chodźmy za Chrystusem, póki łaska przemawia tutaj na ziemi do naszego serca!

Dnia 16-go przypada czwarta niedziela po Świątkach. Ewangelja opowiada o cudownym połowie ryb. Dzisiaj zimne serca ludzkie nawet katolików, nie dadzą się złowić ku życiu pobożnemu. Ale Jezus jest wszechmocny, nawet w naszych czasach potrafi spowodować cudowny połów dusz ludzkich. Ale też trzeba gorących apostołów nawet świeckich, którzyby przy modlitwie pracowali w bractwach, w ligach, w związkach chrześcijańskich. Gdy praca się wzmoże, gdy gorące modlitwy wzniosą się do Boga, przyjdzie cudowny połów ryb, ocknie się naród polski, katolicki i zrozumie, że w związku ze swoimi biskupami i kapłanami leży jego odrodzenie.

Dnia 23-go przypada piąta niedziela po Świątkach. Ewangelja zachęca nas do wielkiej i bardzo wielkiej miłości bliźniego. Żadnego słowa, któreby bliźniego mogło zranić, nie powinniśmy używać. Prawda, że trzeba wytknąć błędy, trzeba żądać poprawy, trzeba żądać naprawienia danego zgorzzenia, ale to wszystko z jak największą miłością i cierpliwością wszelaką. Bóg czeka długo na nawrócenie grzesznika i my czekajmy, a właśnie cierpliwość i miłość nasza skłoni grzeszników ku poprawie.

Dnia 30-go czerwca przypada szósta niedziela po Świątkach. Ewangelja przytacza nam cudowne nakarmienie rzeszy przez P. Jezusa. Chleba i dzisiaj wołają od kapłanów biedni i opuszczeni. Kapłani, co mogą, dają, ale nędzy dzisiejszej nie są w stanie uchylić. Pracują po rozmaitych chrześcijańskich związkach, pracują za darmo, tracą zdrowie, niestety katolicy nie mogą tego zrozumieć, że nie w związkach komunistycznych i socjalistycznych znajdują cudowne rozmnożenie chleba, ale w chrześcijańskich. I już zaczyna się przecierać! sami nieprzyjaciele kościoła tak swoje przewrotne ludzenie biednych odkrywają, że coraz bardziej i jaśniej, iż w związkach katolickich znajdzie się odrodzenie gospodarcze ojczyzny.

Święto uroczyste w czerwcu. Jest niem uroczystość św. Piotra i Pawła. Sw. Piotr, to opoka kościoła katolickiego, na nim i jego następach, papieżach rzymskich, zbudowany jest kościół i tak będzie aż do skończenia wieków. Sw. Paweł apostoł zaś był najbardziej czynnym w rozszerzaniu wiary katolickiej. Można powiedzieć, że przeszedł wśród okropnych prześladowań cały ówczesny świat, wszędzie głosząc Jezusa. Tych więc dwóch wielkich mężów czci wspólnie uroczyste kościoł święty. W tym dniu po naszych kościołach zbiera się składka na świętopietrze. Kto się czuje katolikiem,

ten chętnie ofiaruje grosz zapracowany na ten cel:

Miesiąc Serca Jezusowego. Serce P. Jezusa czci cały świat katolicki. Tyle bowiem cudów miłosierdzia spłynęło przez to Najświętsze Serce na ludzi, że wszystko wypowiedzieć i napisać nikt nie jest w stanie. Toż przez cały czerwiec odśpiewujemy litanję do N. Serca Jezusowego i polecamy Mu nas i nasze rodziny, naszą parafję i naszą ojczyznę. Och! trzeba i bardzo trzeba łaskawości Serca Jezusowego na naszą biedną ojczyznę. Tyle złego bezkarnie uchodzi, tyle krzywd biednych i opuszczonych woła do Boga o karę, tyle bezceństw, świętokradztw, nieprzyzwrotnych tańców, mód, pijatyk, nieczystości podało sobie ręce, żeby ją zniszczyć. My się jednak nie damy — wśród Polek i Polaków znajdzie się tysiące tysięcy, którzy czcić będą Najśłodsze Serce nie tylko słowami ale czynami, Polska musi być oddaną Sercu P. Jezusa, musi być katolicką.

Święta kościelne i świętych polskich w czerwcu. Dnia 1-go bł. Jakóba Strepy, arcybiskupa lwowskiego. Dnia 2-go bł. Sadoka i towarzyszy, umęczonych w Sandomierzu. Dnia 7-go Najśłodsze Serce P. Jezusa. Po Mszy św. modlitwa, a wieczorem adoracja N. Sakramentu; każdy w tym dniu po spowiedzi i komunji może otrzymać odpust zupełny. Dnia 11-go św. Barnaby Apostoła. Dn. 15-go bł. Jolenty wdowy. Dn. 24-go św. Jana Chrzciciela.

Postów prócz piątku w czerwcu niema.

Z parafji.

Rekolekcje. Z końcem marca odbyły się rekolekcje dla inteligencji. Przewodniczył im ks. Walenty Majcher T. J.

Przed dniem św. Zyty rekolekcje dla służących odbyły się pod prze-

wodnictwem ks. wikarych Stanisława Barzyka i Józefa Mieziņa.

Bractwo żywego różańca. W dniu 14 kwietnia zebrali się członkowie bractwa na plebanji. Przedmiotem obrad była sprawa pomnożenia róż. Róż kobiet i panien jest wielka liczba, mężczyzn już mniej a chłopaków ani jednej. Ks. dyrektor zachęcał braci i siostry, aby okazali się gorliwsiymi w propagowaniu między mężczyznami i kawalerami myśli zakładania róż. Propaganda wiele może. Zaliczyli się niektórzy, że księża nie odprawiają Mszy św. w dniu oznaczonym dla róż. Ks. dyrektor wytłumaczył, że przyczyną tego są tylko msze pogrzebowe, które przecież muszą być odprawione.

Arcybractwo N. Sakramentu. Dnia 5-go maja przyjął ks. proboszcz dwie nowe korony kobiet ze Związku.

Towarzystwo Pań św. Wincentego á Paulo. Biedy coraz więcej a dochody te same — tak stwierdziło zebranie Pań czynnych z początku maja. Proszą też gorąco Panie, aby dla ratowania dusz biednych coraz więcej zapisywało się do Towarzystwa osób dobrze sytuowanych.

Liga katolicka. Dnia 29/4 odbyło się posiedzenie Zarządu. Do Ligi zapisało się około 300 osób. Zarząd prosi o wpłacanie miesięcznych datków w kancelarii parafjalnej. Zarząd uchwalił regulamin Ligi, podzielił się na sekcje, wyznaczył przewodniczących.

Święcone wielkanocne. Jak dawniej, tak i w tym roku odbyły się święcone w stowarzyszeniach katolickich. Ks. proboszcz, gdy go ustnie proszono, był sam, ewentualnie wysłał jednego z księży wikarych. Takie święcone odbyły się w Sokole, Przyjaźni, u Zytek, u Tercjarzy, u dozorców chrześcijańskich, w organizacji narodowej Polek, w stowarzyszeniu podurzędników. Wszędzie święcone odbyły się w nastroju wesołym, śpiewano pieśni wielka-

nocne, a jeden z księży i więcej ze świeckich przemawiali stosownie do okoliczności.

Zebrania walne stowarzyszeń katolickich. Przyjaźń zebrała się 14 kwietnia, udzieliła absolutorjum ustępującemu Zarządowi i wybrała nowy. Ze sprawozdania wynika, iż ogólny dochód czysty wyniósł około 1500 zł. Życie w stowarzyszeniu w r. 1928 było żywsze, więcej zebrani i odczytów.

Stowarzyszenie Zytek odbyło walne zebranie dnia 28 kwietnia. Potrzebę stowarzyszenia widać w coraz liczniejszych wpisach. Majątek jest bez długu. Zebranie wyraziło ks. Częstec oraz wydziałowi serdeczne podziękowanie za dotychczasową pracę.

Towarzystwo Misyjne. W r. 1928 zebrano kwotę 233 zł. 40 gr., z tego wysłano 100 zł. na dzieło rozkrzewiania wiary a 128 zł. 20 gr. na towarzystwo misyjne. W dniu 6/I br. odbyło się zebranie towarzystwa na plebanji. P. Węglowska wygłosiła bardzo piękny odczyt o misjach. Na następne trzy lata wybrano przewodniczącą p. M. Grocholską, zastępcą p. St. Babulę, skarbnikiem ks. Tokarskiego.

REGULAMIN LIGI KATOLICKIEJ.

Dla interesujących się Ligą przytaczamy regulamin, uchwalony w dniu 28/4 b.r.

Zadania.

§ 1. Zarząd Ligi tworzy organ współpracy z Proboszczem. Zadaniem zarządu jest:

1. poznanie zasad wiary katolickiej,
2. pokochanie ich jako nauki Bożej,
3. oparcie na niej swego życia publicznego i prywatnego,
4. szerzenie poznania, umiłowania i stosowania w życiu zasad katolickich.

Środki

§ 2. Zarząd prowadzi swą działalność głównie za pośrednictwem Sekcji, a to: organizacyjnej, odczytowej, biblioteczno-prasowej, propagandy indywidualnej i celów praktycznych.

§ 3. **Sekcja organizacyjna.** Zajmuje się ona jednaniem członków i urządzaniem obchodów. Ma obowiązkiem przeprowadzić zaciąg jak najliczniejszych rzesz katolickich do szeregów Ligi.

§ 4. **Sekcja odczytowa.** 1. Urządza ona wykłady, odczyty i zebrania. 2. Ma być szkołą odczytową dla prelegentów. Wybiera tematy, oparte na zasadach nauki Kościoła katolickiego, przydziela je swym członkom do opracowania, dostarcza im wedle możliwości potrzebnych materiałów, a po wygotowaniu odczytów ocenia je i decyduje, czy nadają się do wygłoszenia na zgromadzeniu publicznem, lub na obszerniejszem zebraniu członków Ligi. Ma się starać, by omawiane tematy były przedstawiane gruntownie, a przecież przystępnie i przekonująco.

3. Miejsce i czas wykładów, odczytów i zebrań ustala Sekcja w porozumieniu z Prezydjum Zarządu.

4. Sekcja odczytowa dostarcza prelegentów na obchody, które urządza Sekcja organizacyjna.

§ 5. **Sekcja biblioteczno-prasowa.** Szerzy ona, pogłębia i broni zapomocą słowa drukowanego wiary i moralności katolickiej. Zadaniem jej jest więc:

1. Popieranie dzieł, czasopism i wydawnictw katolickich, a zwalczanie wszelkich utworów literackich i prasy, które propagują idee sprzeczne z zasadami wiary i moralności katolickiej;

2. Zakładanie i utrzymywanie bibliotek i czytelni katolickich;

3. Wywieranie wpływu na istniejące już biblioteki i czytelnie w tym kierunku, aby one dzieła lub pisma potępione przez Kościół usunęły, a polecane wprowadziły do czytelni, względnie bibliotek;

4. Nabycie własnej drukarni, księgarni i stworzenie własnej prasy.

§ 6. **Sekcja propagandy indywidualnej.**

1. Do jej obowiązków należy zapoznanie się bezpośrednio z życiem katolików i indywidualne oddziaływanie na rodzinę, względnie członków poszczególnych rodzin.

2. W tym celu dzieli Sekcja teren swego działania na dzielnice, ulice i domy i powierza je opiece oraz indywidualnemu oddziaływaniu poszczególnych członków.

3. Szczególną troską należy otoczyć zaniedbaną młodzież, dzikie małżeństwa, bezbożników, niedowiarów oraz osoby oddane grzesznym nałogom.

4. Ma ona wedle środków i możliwości wspomagać w nędzy i biedzie, które najczęściej bywają przyczyną wszelkiego zła.

5. Do Sekcji tej powołuje się osoby, znane z kierowania się w życiu zasadami

katolickimi, a odznaczające się taktem i roztropnością. Przedewszystkiem należy tu wyróżnić członków III Zakonu i Sodalicji.

§ 7. **Sekcja celów praktycznych.** Do zakresu działania tej sekcji należy realizowanie zadań praktycznych Ligi np. wybudowanie Domu Katolickiego w Rzeszowie i t. d.

Postanowienia wspólne wszystkim Sekcjom.

§ 8. 1) Sekcję powołuje do życia Zarząd Ligi.

2) Zarząd też mianuje przewodniczącego Sekcji możliwie z pośród członków Zarządu Ligi.

3. W posiedzeniach Sekcji biorą udział: Prezes Ligi i Delegat Ordynariusza, którzy informują Zarząd Ligi o działalności poszczególnych Sekcyj.

4) Zarząd Ligi może utworzyć inne jeszcze Sekcje, jeśli uzna to za stosowne.

Fundusze.

§ 9. 1) Funduszami Ligi zawiaduje skarbnik. Sekcje nie mają odrębnych finansów, mogą one jednak mieć pewne konta we wspólnych funduszach Ligi.

2) Wydatkowanie odbywa się na wniosek przewodniczącego Sekcji, lub skarbnika, a za aprobatą Prezesa Ligi i Delegata Ordynariusza.

Posiedzenie Zarządu.

§ 10. 1) Całą działalnością Ligi kieruje Zarząd, który odbywa periodyczne posiedzenia.

2) Posiedzenia zwołuje Prezes w porozumieniu z Delegatem Ordynariusza. Oni też układają porządek dzienny, o którym przed posiedzeniem zawiadamiają członków Zarządu.

3) Zwykły porządek obrad obejmuje:

a) odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia,

b) referat jednego z członków Zarządu wraz z dyskusją.

c) sprawozdanie z działalności Sekcji,

oraz członków Zarządu, którzy mieli jakąś czynność do spełnienia.

d) przyjęcie nowych członków, których proponuje przewodniczący Sekcji organizacyjnej lub członek Zarządu.

e) sprawozdanie skarbnika z wpływów i wydatków.

f) załatwienie spraw, przedłożonych przez prezydium i Delegata Ordynariusza.

g) wnioski.

4) Sprawy nie czerpiące zwłoki załatwia Zarząd ściślejszy, w skład którego

wchodzi: Prezes, Wice-prezes i Delegat Ordynariusza.

Rzeszów, dnia 24 kwietnia 1929.

Za pozwoleniem Ordynariatu biskupiego L. O. w Przemyślu z dnia 22/12 1919 L.656.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: KS. MICHAŁ TOKARSKI.

Nakładem Ks. Michała Tokarskiego. — Z Drukarni Udziałowej w Rzeszowie.